

temaga laewa jäänd, hädalistele api, kes üsna hülka minemas olivad. Et keiser ise ka senna api jõudis, ise nõu ja jõuga neile abiks oli, andis kõige teistele uut julgust ja wahwust, ja waatke, natukese aja pärast olivad õnnetumad ja siiski õnnelikud madrused ja soldatid peastetud.

Wäga suure auu ja tänu wäärt oli seehinane töö, aga wäge kurb lugu jõudis selle järele. Keiserlik peastja hädaliste surmast peastmiseks oli oma elu ja terwist ära ohwerdand. Ta oli kangeste ise ka töös olnud, ennast higistand, märjaks saand ja külmend, mis endist töwe tagasi tõi: ei oitnud enam mingi arstimine, waid suur walitseja lõppetas õnaste oma elu 27. Jaanuari kuu päewal 1725 aastal. Tema oli wanaks saanud 63 aastat.

Selle ära peastmise tö mälestuseks tänawa aasta 30. Mail ees tähendud Peetri I. sündimise päewal, mil meie lin fest pidust ja pühitsusest palju osa wõttis, seisib Tallinna Raekoja ees üks suur pilt, mis läbi päistab wõi panorama, kus kõige selle aja palju rahwast waatmas käisid, mis õõsel weel seda kenamini wälja paistis. Seda pilti ehk panorama oli meie gymnasiumi kooliõppetaja A. Sprengel wäga kenaste teind.

2. Eooduse õppetuse.

Israeli rahwal oli ferd üks tark kooli õppetaja, selle nimi Hillel. Üks tema õppi poistest, Saboth nimi, ei tahtnud hästi õppida, waid oli ennast laiskuse kätte annud. Hillel oli wäga mures tema pärast, pidas ja katjus kõil head nõud ära, teda parandada. Wiimaks wiis ta teda linnast wälja Hinnoni orgu, mis Jerusalemma linna taga, üks sant ja inetu koht, kuhu kõil linna roojad, raiped ja raisad wiidi, kus seisaw wesi, täis ussa ja mattakaid ja maa nagu roppu kõnsaga laetud, mis kõil pahaste hais, ja seda Juuda rahwas põrguks hüüdis.

Kui naad senna orgu tuliwad, kõi Hillel oma keppi poisi ete maha ja ütles: „Siin tahame oma tee käigist puhata.“ Pois aga pani imeks ja ütles: „Kuida, armas õppetaja, siin iluta lohtas ja mäda paik, kus nii sugune paha, kui lihtwine hais, auur ja õht igal pool on?“ — „Sul on õigus, poeg, wastas õppetaja. Nõnda kui see org Hinnon näha, on iga laisk inimene seest-pidi. Ütle, kes tahaks tema ligi olla?“

Siis wiis Hillel poisi tühja wälja peale, kus ohakad ja muud selle sarnatsed died kaswajid, mis kõil head wilja ja rohtu ära lämmitand. Seal lasti ennast Hillel keppi najale ja ütles: „Waato, see põld on wäga hea maa, kõil sugu kasuliku ja head wilja kandma, aga ta on unarusle jäätud ja mite hästi haritud saanud, ja see pärast kannab